

Otázka č. 1

Je možné v zmysle AML zákona zmluvne zaviazat' finančného agenta k programu finančnej inštitúcie?

Odpoveď:

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) bod 6 AML zákona je povinnou osobou na účely tohto zákona finančný agent, finančný poradca okrem výkonu činností súvisiacich s neživotným poistením.

Tým, že došlo k zaradeniu finančného agenta medzi povinné osoby má finančný agent ako povinná osoba povinnosť podľa § 20 ods. 1 AML zákona písomne vypracovať a aktualizovať program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácií a financovaniu terorizmu (ďalej len „program“) v štátnom jazyku s ohľadom na vlastnú organizačnú štruktúru a predmet činnosti tak, aby jeho obsah a zameranie umožňovali povinnej osobe a jej zamestnancom plniť povinnosti zamerané proti legalizácii a financovaniu terorizmu podľa tohto zákona. Povinná osoba je povinná aktualizovať program najmä v súvislosti so zmenou predmetu činnosti povinnej osoby alebo pred začatím poskytovania nových produktov, ak zmena predmetu činnosti alebo začatie poskytovania nových produktov môže mať vplyv na zvýšenie rizika legalizácie alebo financovania terorizmu. Program schvaľuje štatutárny orgán povinnej osoby. Finančný agent poskytuje produkty finančnej inštitúcie a z tohto dôvodu by mal jeho vlastný program subsumovať aj riziká vychádzajúc z týchto produktov a klientov, ktorým sú poskytované tieto produkty. Z uvedeného dôvodu teda nie je možné zmluvne zaviazat' finančného agenta k programu finančnej inštitúcie, keďže zákon takéto rozšírenie ustanovenia § 20 ods. 4 AML zákona neumožňuje. Aj napriek tomu, v praxi však finančné inštitúcie svojim finančným agentom zabezpečujú školenia a odborné prípravy, ktorých obsahom je najmä oboznámenie sa s aktuálnou právnou úpravou v oblasti legalizácie a financovania terorizmu a získanie schopnosti rozpoznať a identifikovať neobvyklosť pri danom obchode.

Otázka č. 2

Kedy je možné aplikovať § 20 ods. 4 AML zákona?

Odpoveď:

Podľa § 20 ods. 4 AML zákona povinná osoba podľa § 5 ods. 1 písm. e), h) až k), ktorá zmluvne vykonáva činnosť podľa tohto zákona len pre inú povinnú osobu, nemusí vypracovať vlastný program, ak sa riadi programom povinnej osoby, pre ktorú zmluvne vykonáva činnosť.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva nasledovné:

1. ustanovenie sa týka povinných osôb definovaných v § 5 ods. 1 písm. e), h) až k) AML zákona,
2. formuláciu „zmluvne vykonáva činnosť podľa tohto zákona len pre inú povinnú osobu“ možno vykladať tak, že povinná osoba podľa § 5 ods. 1 písm. e), h) až k) AML zákona poskytuje svoje služby klientom povinnej osoby, s ktorou má uzatvorený zmluvný vzťah a sama nemá v tomto predmete podnikania svojich vlastných klientov, ktorým by tieto služby poskytovala, inak by bola povinná mať svoj vlastný program podľa § 20 ods. 1 AML zákona,

3. formuláciu „nemusi vypracovať vlastný program, ak sa riadi programom povinnej osoby, pre ktorú zmluvne vykonáva činnosť“ možno vykladať tak, že povinná osoba podľa § 5 ods. 1 písm. e), h) až k) AML zákona pri výlučnom poskytovaní služieb klientom povinnej osoby, s ktorou má uzatvorený zmluvný vzťah, je povinná dodržiavať program tejto povinnej osoby.

V praxi je spravidla postup podľa § 20 ods. 4 AML zákona medzi povinnými osobami zmluvne upravený vzhľadom na objektívnu zodpovednosť povinných osôb za plnenie povinností podľa AML zákona.